

Китай тихо и дружелюбно колонизира Русия и света. Интервю на Красина Кръстева с Дарина Григорова, Труд, 18.05.2015

Китай тихо и дружелюбно колонизира Русия и света

Интервю на Красина Кръстева с Дарина Григорова, Труд, 18.05.2015

оригинал: <http://www.trud.bg/Article.asp?ArticleId=4770063>

- В последно време се създаваше впечатление за нова студена война за САЩ и Русия, които са опоненти едва ли не във всичко, и изведнъж американският държавен секретар Джон Кери се среща в Сочи с руския президент Владимир Путин. Какво може да означава това?

- Студената война след разпада на СССР през 1991 г. се трансформира частично в локални конфликти в постсъветското пространство по периферията около Русия с цел реализация на прочутата максима на генералния секретар на НАТО лорд Исмей (б.р. - първия генерален секретар): "to keep the Russians out, the Americans in, and the Germans down" (б.р. - Русия извън (Европа), американците - вътре, а германците - на колене). Русия временно се отказа от собствена идеология, забраната за която все още е записана в конституцията ѝ, докато САЩ необезпокоявано продължиха идеологическата линия на външната си политика на "износ на демокрация" до събитията в Сирия, когато руската намеса осуети плановете им. Днес наблюдаваме остра конфронтация между Русия и САЩ в битката им за преформатиране на света, но не и "нова студена война", тъй като биполярният модел от ХХ в. на два равностойни по сила центъра е заменен от многополярна разнокалибрена и нестабилна система на международните отношения. Завърна се обаче риториката на Студената война със силата на съвременните информационни методи на психологическо въздействие, или "психоисторическа война".

- Срещата в Сочи все пак не разчупва ли ледовете?

- Срещата на Кери с Лавров и Путин в Сочи е показател за възобновяване на руско-американския диалог при това в нестандартен формат - двама външни министри и един президент, но нищо повече - санкциите се задълбочават, Киев не сменя икономическата блокада на Донбас, нито предприема стъпки за децентрализация, продължава да се превъоръжава, а Виктория Нюланд (б.р. - помощник държавният секретар на САЩ за Европа и Евразия) посети Украйна за поредния инструктаж. Обнадеждаването след публичната критика на Кери на Порошенко по повод изказването му, че ще отвоюва летището в Донецк, е прибързано, тъй като грубото нарушаване на Минските споразумения от украинска страна би обезсмислило образа на Русия като "агресор", внедрен в "колективното съзнание" на западните медии като оправдание на икономически неизгодните за европейската икономика санкции. Най-разумна би била политиката на "to keep North America in, Europe up, and Russia with" (Северна Америка - вътре, Европа - нагоре, заедно с Русия), но за момента това е далечна перспектива.

- Какви са вашите изводи от парада на 9 май в Москва, бойкота на Запада и

демонстрираната близост между Путин и китайския президент Си Цзинпин?

- Отказът на Запада, т.е. на съюзниците от Втората световна война, да присъстват на 70-годишнината от победата, идентифицирайки този народен празник с Путин, и то в името на киевската власт след майдана, обявила за герои украинските националисти, сътрудничили на немците и участващи в етнически чистки срещу евреи, поляци и неправилни украинци, е груба дипломатическа грешка и непрофесионално поведение. Неприятна изненада беше и липсата на Израел на високо равнище, защото след Русия именно там 9 май е всепризнат празник, и каквито и руско-израелски търкания да има по повод на доставката на С-300 на Иран, признаването на Палестина и прочее разногласия, те могат да бъдат отложени до 10 май, след като на 9-и заедно почетат паметта на загиналите за свободата на Европа съветски воители, освободили концлагерите с евреи, цигани, славяни. Присъствието на Си Цзинпин на Червения площад демонстрира, че Русия не е в изолация, но и че не толкова тя се ориентира на Изток, колкото Изтокът прониква в територията ѝ – дали това партньорство ще е равнопоставено тепърва ще видим – Китай колонизира тихо и дружелюбно целия свят, защото знае, че истинската победа е не спечелената война, а тази, която си предотвратил, а Китай умее да побеждава.

- Парадът на "Безсмъртния полк" в Москва, на който стотици хиляди носеха портретите на своите загинали във войната близки, георгиевските ленти навсякъде – дори върху джапанки, показаха отношението на руснаците към Деня на победата като истински народен празник. Може ли да има дългосрочни измерения фактът, че България не уважи този празник?

- Безсмъртният полк беше най-силната и най-духовната проява на Деня на победата – не само в Москва, но и в редица градове в Руската федерация, както и в Донбас. Безсмъртният полк е живият символ на общата историческа съдба на християни, мюсюлмани, славяни, кавказци, тюрки, представители на всякакви националности, свързани с родовата памет от Великата Отечествена война, породила съветската нация – нацията на победителите, особена сплав от руска национална символика, възродена по време на войната от Сталин (химнът, възпяващ Светата Рус, връщането на патриарха начело на Църквата, георгиевската лентичка като част от ордена на кавалерите на слава и после и на победата – тук често постсъветските либерали спекулират, че ордените с георгиевска лента носят и власовците, но това е, защото са белогвардейци, пазещи царските си отличия, и с тях воюват, а не е символ на руските колаборационисти) и съветската идеология за социална справедливост. Вярно е, че георгиевската лентичка се профанизира върху джапанки, като тапицерия на табуретки и къде ли още не, но това е бранд, създаден от РИА Новости, а съвременното общество – особено младежкото, я възприема като марка, оттам и екзотичните ѝ приложения, които обаче не отнемат силата на символиката ѝ, свързана с 9 май.

- Защо нямаше български представител на 9 май в Москва?

- Липсата на България на празника на 9 май е симптом на геополитическа немощ с трагикомична войнственост, олицетворена на нашия парад на Гергьовден от веселото бръмчене на единствения ни и неповторим хеликоптер (руски по погрешка), но и това ще отmine, свидетели сме на какви ли не преходи, чиито герои остават в народната памет по-кратко и от мандата си. Все пак Ирина Бокова беше на парада, макар и като представител на ЮНЕСКО, но и като българка, което беше достойно. А защо не си представим как би изглеждал безсмъртният полк от Руско-турската Освободителна война 1877-78? Потомците на руските воители и тези на нашите опълченци, заедно с българските воители, защитили Съединението, защото то е част от Освобождението и е наше самостоятелно дело. Не би ли било красиво?!

- На срещата с Меркел Путин заяви по повод на договора "Рибентроп - Молотов" – "получи се така, че след пакта Молотов-Рибентроп и разделянето на Полша, тя сама се оказала жертва на тази политика, която се опитваше да провежда в Европа." Путин реабилитира ли договора "Рибентроп-Молотов" според вас?

- Изказването на Путин точно на срещата му с Меркел на 10 май беше провокативно и създаде дискомфорт на канцлера на Германия, но не е реабилитация на пакта "Рибентроп-Молотов". Още през 2009 г. на посещение в Полша като премиер той осъжда пакта и всички международни договори, сключени с Хитлер между 1934 г. и 1939 г. като "морално неприемливи и политически опасни", довели до трагедия. Путин приема гледната точка, че отговорността на Сталин за 23 август 1939 г. е същата като на Англия, Франция и Италия от 29-30 септември 1938 г., когато сключват Мюнхенския договор с Германия и Европа легитимира разделянето на Чехословакия между Хитлер, Полша и Унгария. Обяснението за сталинската политика е, от една страна, печели време и отлага конфликта с Хитлер, от друга, опитва се да възстанови изгубените територии на Руската империя след Бресткия мир от март 1918 г., включващи Полша, Финландия и Прибалтика (оттук неуспешната Зимна война, завоюването на част от Полша и после на балтийските държави). Неслучайно Сталин изчаква Хитлер първи да нападне Полша, за да се ориентира Европа към съюз със СССР срещу Германия, а не обратното. Да не забравяме и своеобразната европейска толерантност към нацизма – на снимки от окупирания Париж има плакати, известяващи, че Хитлер

спасява Европа от болшевиизма и ролята му е благородна.

- Дали това "забравяне" не е опит да се пренаписва историята?

- Фиксирането върху пакта "Рибентроп-Молотов" като сталинска вина и "забравянето" за Мюнхен 1938-а като западноевропейско покровителство на Хитлер е опит да се уеднаквят нацизма и сталинизма, за да се обезличи Денят на Победата. При руснаците и част от наследниците на СССР това е част от битката за историческата памет, защото 9 май е единствената нишка, свързваща духовно всички слоеве от руската нация, която от 22 юни 1941 започва Великата отечествена война и резултатът е свободна от нацизма Европа.

Нашият гост:

Доц. Дарина Григвора е родена през 1973 г. в София. Завършва история в СУ "Св. Климент Охридски", има и втора специалност френски език и литература. През 2002 г. защитава докторат по история. Автор е на повече от 50 научни публикации и на книгите "Свобода и самодържавие. Руският либерализъм в края на XIX век" и "Евразийството в Русия".